

Много пѣти роптаехѣ на Моусея и на са-
маго Бога. Като ся приближаваехѣ камъ
Ханаанска та земля, и ся научихѣ, чи дѣто
живѣять въ нея народи тѣ съ силни: Евреи
тѣ показахѣ въ себѣ си толкова малко на-
дежда на Бога, Който ги водеше въ тая
земля, чтото искали да ся върнатъ въ Еги-
петъ. Богъ ги наказа за това съ четириде-
седгодишно странствованіе по пустыня та.

При конецъ ать на това странствованіе,
Моусей умре на предѣлъ ать на обѣтованна
та земля. *Иисусъ Навинъ* воведѣ въ нея Ев-
реи тѣ, побѣди народи тѣ, дѣто живѣехѣ
въ нея, и я раздѣли на двенадесетъ тѣ
племена Еврейски.

Богъ помогна въ това на свой ать на-
родъ съ нови чудеса. Рѣка та Иорданъ по-
тече на горѣ та остана сухо дѣно то му, за
да можѣтъ да преминѣтъ Евреи тѣ презъ
нея. Стѣни тѣ на осажденный ать градъ,
Иерихона, паднахѣ като носехѣ около него
кивотъ ать завѣта и вострабихѣ священ-
ници тѣ съ трѣби тѣ.